

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ सहदेवेनप्रेषितामिति पूर्वस्मात्संबध्यते ॥ २६ ॥ २७ ॥ सारथिचविव्याधेत्युत्तरस्मादपकृष्यते ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 नकुलः समरेशक्तिः सहदेवो गदांशुभां ॥ धर्मराजः शतघ्नीं च जिघांशुः शल्यमाहवे ॥ २२ ॥ तानापतत एवाशुपंचानां वैभुजच्युतान् ॥ वारयामास समरेशस्त्रसं
 धैः समद्राट् ॥ २३ ॥ सात्यकिः प्रहितं शल्यो भल्लैश्चिच्छेदतोमरं ॥ प्रहितं भीमसेनेन शरं कनकभूषणं ॥ २४ ॥ द्विधा चिच्छेद समरैरुत हस्तः प्रतापवान् ॥ नकुल
 प्रेषितां शक्तिं हेमदंडां भयावहां ॥ २५ ॥ गदां च सहदेवेन शरौ घैः समवारयत् ॥ शराभ्यां च शतघ्नीं ताराज्ञश्चिच्छेदभारत ॥ २६ ॥ पश्यतां पांडुपुत्राणां सिंहना
 दं ननाद च ॥ नामृष्यत्तत्र शैनेयः शत्रोर्विजयमाहवे ॥ २७ ॥ अथान्यद्धनुरादाय सात्यकिः क्रोधमूर्छितः ॥ द्वाभ्यां मद्भ्रेश्वरं विल्वसा रथिं च त्रिभिः शरैः ॥ २८ ॥
 ततः शल्यो रणे राजन्सर्वांस्तान् दशभिः शरैः ॥ विव्याध भृशं संकुद्धस्तोत्रैरिव महाद्विपान् ॥ २९ ॥ तैवार्थमाणाः समरे मद्राज्ञा महारथाः ॥ न शोकः संमुखे स्थानु
 तस्य शत्रुनिषूदनाः ॥ ३० ॥ ततो दुर्योधनो राजा दृष्ट्वा शल्यस्य विक्रमं ॥ निहतान्यां डवान्मेनेपंचालानथ संजयान् ॥ ३१ ॥ ततो राजन्महाबाहुर्भीमसेनः प्रता
 पवान् ॥ संत्यज्य मनसा प्राणान्मद्राधिपमयोधयत् ॥ ३२ ॥ नकुलः सहदेवश्च सात्यकिश्च महारथः ॥ परिवार्यत दाशल्यं समं ताद्व्यकिरनशरैः ॥ ३३ ॥ सचतु
 र्भिर्महेश्वरैः पांडवानां महारथैः ॥ वृत्तस्तान्यो धयामास मद्राजः प्रतापवान् ॥ ३४ ॥ तस्य धर्मसुतो राजन् क्षुरप्रेण महाहवे ॥ चक्रक्षं जघानाशुमद्राजस्य पा
 र्थिवः ॥ ३५ ॥ तस्मिंस्तु निहतेशूरे चक्रक्षे महारथे ॥ मद्राजोऽपि बलवान्सेनिकानादृणोच्छरैः ॥ ३६ ॥ समावृतांस्ततस्तांस्तुराजन्वीक्ष्य स्वसैनिकान् ॥ चितया
 मास समरे धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ ३७ ॥ कथं नु समरेशक्यं तन्माधववचो महत् ॥ न हि कुद्धो रणे राजन् क्षपयेत बलं मम ॥ ३८ ॥ ततः सरथनागाश्वाः पांडवाः पांडुपू
 र्वज ॥ मद्राजं समासेदुःपीडयंतः समंततः ॥ ३९ ॥ नानाशस्त्रौघबहुलां शस्त्रवृष्टिं समुद्यतां ॥ व्यध मत्समरे राजामहाभ्राणी विमारुतः ॥ ४० ॥ ततः कनकपुंखां
 तां शल्यक्षिप्तां विद्यद्गतां ॥ शरवृष्टिं पश्यामशलभानां मिवायति ॥ ४१ ॥ तेशामद्राजेन प्रेषितारणमूर्धनि ॥ संपतंतः स्मदृश्यं तेशलभानां ब्रजा इव ॥ ४२ ॥
 मद्राजधनुर्मुक्तैः शरैः कनकभूषणैः ॥ निरंतरमिवाकाशं संवभूव जनार्धिप ॥ ४३ ॥ न पांडवानां नास्माकं तत्र किंचिद्बृहद्दृश्यत ॥ बाणांधकारे महति कृततत्र
 महाहवे ॥ ४४ ॥ मद्राजेन बलिनालाघवाच्छरवृष्टिभिः ॥ चाल्यमानं तु तं दृष्ट्वा पांडवानां बलार्णवं ॥ ४५ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥